

učene strani o grmskem »programu in poročilu« jako rezko oceno, a dejali smo jo »ad acta«, ker take stvari ne sodijo v leposloven list.

Knjižnica za mladino. Izdaja »zaveza slovenskih učiteljskih društev«. Urednik A. Gabršček. Izhaja zadnji dan vsakega meseca v trdo vezanih snopičih, obsežnih povprečno po 6 pól. — Snopič I. — V Gorici, 31. jan. 1895. Cena 20 kr. Cena naročnikom za 12 snop. 1 gld. 80 kr. — Obseg I. snop.: »Dva brata. Povest za dečke od 12—15 let, nagradena po prof. Ant. Bezenšku. Na podlagi italijanskega izvirnika spisal Dušan Mladinski. Str. 1—80. — Milosrčna Zorana. Povest za deklice 10—12 let. Nemški spisal Franc Frisch, z dovoljenjem gospoda pisatelja in založarne njegovih spisov prosto poslovenil Janko Leban, nadučitelj v Begunjah nad Cerkuico.« — O teh dveh nedavno izšlih povestih je narasla že kar cela literatura, tako obširne ocene so prinesli nekateri listi (»Učit. Tovarš«, »Slovenec«.) A videti je, da se končna sodba še ni izrekla; nadejati se nam je še duplik in replik. Nas bode skrb, da postrežemo svojim čitateljem z objektivno in samostojno kritiko.

Slovensko-nemškega slovarja Wolfovega je izšel sedemnajsti sešitek (str. 385—464), obsezajoč besede od »razglasja« pa do »sedmice«.

Poročilo o delovanju in stanju podpiralne zaloge slovenskih vseučilištnikov v Gradcu za akademično leto 1893/4. Založil in objavil tačasni odbor. V Gradcu 1894. Natisnila tiskarna družbe sv. Mohorja v Celovcu. — Pregled računov od vinotoka meseca 1893 do vinotoka 1894 nam kaže, da znaša omenjene podpiralne zaloge glavnica skupaj 8450 gld., da je imela dohodkov v tem času 1847 gld. 58 kr., troškov pa 1178 gld. 40 kr., in da ji je ostalo gotovine razpoložnine 669 gld. 18 kr. — Nje predsednik in blagajnik je dr. Gregorij Krek, c. kr. vseučilišni profesor in akademik.

Miklošičev prevod Mickjevičevega krimskega soneta: »Domovina«. Prof. dr. V. Jagić nam je poslal z Dunaja s prijaznim pismom v blagovoljno porabo Miklošičev prevod Mickjevičeve »Domovine«, ki ga je našel med drugimi popirji »svojega nepozabljivega učitelja.« Kakor nam poroča g. prof. Jagić, je pisan prevod z Miklošiča samega, toda še mladeniško roko; na dveh, treh mestih da so napisani s svinčnikom popravki, a g. profesor Jagić jih je dodal v prepisu pod zvezdico; mi smo jih dali natisniti pod števkami, a na strani in s kurzivnimi črkami. Gospod prof. dr. Jagić pa naj nam dovoli, da ga na tem mestu še jedenkrat prav toplo zahvalimo na poslanem dragocenem nam prispevku.

Prevod in opazke Miklošičeve slovejo od besede do besede tako-le:

»Domovina.

Iz krimskih sonetov Mickjeviča poslovenil Fr. Miklošič.

Po suhi plavam zdaj ravnici oceana,
Voz trava krije, voz ko ladja brodi;
Po šumnih senožetih mnogi cvetov rodi
Obdajejo erdeče otoke burjana.

Že mraz prihaja, ni ga pota ni kurgana,
Pogledam v nebo, zvezda naj me vodi;
Tam okno¹ se blišči, tam se danica rodi,
Tu Dnjestr, tam je lampa Akermana.

¹ meglu

Postojmo! Vse je tiho! piščijo žerjavi,
Ki jih sokola ne uzerla bi zenica;
In slišim, kjer se ziblje le metulj na travi,

In kjer se je pod kačo šibuila travica;
V tišini taki želja me goreča davi,
Glas vslišati iz Litve. — Pojd'mo, ni ga klica.

Burjan je trava, ki po gosto na južno-ruskih stepih rase. Kurgani² so mali hribi, ki jih je velika množina v južni Rusiji. Pevec,³ z Litve doma potuje (1825) po ruskih stepih: serce bi se mu vpokojilo, če bi le glas uslišal iz mile domovine. Odisej si vošči³ le dim viditi, ki iz jegove dežele k višku puhti. Odys. I. 57.*

Najnovejša ogersko-slovenska pesem. O literarnem gibanju ogerskih Slovencev ne slišimo nikoli nič, zato nas tem bolj zanima vsaka malenkost, ki prihaja od naših bratov v drugi državni polovici. Kakor je znano, je bil izvoljen ogerski minister Vlašič zopet poslancem ogerskih Slovencev. Ta gospod je izvestno prvi Slovenec (rojen v Zali), ki je postal minister, ako odštejemo »magistra« Gregorja, Krpanovega neprijatelja o katerem pa itak še ni dognano, ali je bil tudi rodu slovenskega. Za volilno agitacijo je dal Vlašič natisniti slovenske lepake z oklicem v vezani besedi in s tem-le naslovom: »Bog poživi Wlassicsa«.

Srečna slovenska muza! Celo ogerski ministri se te domislijo o volitvah. Da pa naši čitatelji dobodo pojem in ukus o Vlašičevi muzi in nje pohlinski ritmiki in tehniki, naprosili smo stavca, da nam je ponatisnil za »listek« s pristnega Vlašičevega lepaka t., 2. in 9. kitico. Evo jih!

1.

Čujte ljudi z-birači,
Notu čemo spevati,
Wlassicsu!
Sretna bila mu majka,
Koja ga je rodila,
Rodila,
Sretan danak, kad se zabere,
Neprijatelje nam potere,
Bog poživi Wlassicsa,
Zateri nam Mayera,
Mayera!

2.

Wlassics Gyula naš je sin,
V Egerszegu rodjeni,
Rodjeni;
Poslov naših včinitelj
V teškoči pomožitelj
Navieke!
Tko se k Nyemu vu teče
Pomoč pri Nyem zanajde,
Bog poživi Wlassicsa
Zateri nam Mayera,
Mayera!

9.

Bog poživi kotara
I našega Wlassicsa
Na dalje!
Koj nas navek obrani
Vteškoči za nas gledi
Navéke.
Jednoglasno skriknite,
Za blegata zberite,
Priatelja Naroda
Domorodca Našega
Wlassicsa!!!

Obči zbor »Muzejskega društva« dne 20. meseca svečana t. l. Pred zborovanjem je predaval arhivar *Koblar* o najžalostnejših časih naše zgodovine, t. j. o dobi